

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 171/2021
03.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Кнежевић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Олга Турчиновић Макевић адвокат из ..., и по тужби за главно мешање тужилаца ГГ из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Михајло Остојић из ... и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Хаџић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8247/2019 од 27.11.2019. године, у седници већа одржаној 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8247/2019 од 27.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8247/2019 од 27.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неснован захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 798/18 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац повукао тужбу против тужених у делу који се односи на исплату износа преко траженог износа од 5.654,54 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име накнаде за уступање права коришћења земљишта на кат. парцели број .. уписаној у ЗКУЛ бр. ..., као и у делу који се односи на продату површину земљишта преко површине од 183м2. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно исплате износ од 5.654,54 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, који износ је правни претходник тужених примио од тужиоца на име накнаде за уступање права коришћења земљишта на 183 м2 на кат. парцели број .. уписаној у ЗКУЛ бр. .. КО Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев

тужилаца из тужбе главног мешања којим је тражено да се утврди да је тужилац извршио бесправно заузеће дела земљишта парцеле .. КО ... у површини 183,37 м², на основу ништавог уговора закљученог између тужиоца и туженог чији предмет обавезе није био допуштен, на ком делу парцеле су тужиоци по тужби за главно мешање корисници и на тој површини изградио гаражу која заузима површину од 17,64 м². Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца из тужбе главног мешања да суд обавезе тужиоца да некретнину ослободи од лица и ствари и да тужиоцима по тужби за главно мешање преда у државину заузети део парцеле кп. .. КО ... у површини од 183,37 м², чији су они корисници и да уклони гаражу површине 17,64м² која се налази на заузетом делу парцеле и накнади им трошкове парничног поступка. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац и тужиоци по тужби за главно мешање да туженима солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 273.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8247/2019 од 27.11.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужилаца за главно мешање и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 798/18 од 09.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу састављеном од пет судија.

У конкретном случају, ревизијом се оспорава правилност другостепене пресуде у делу којим је правноснажно утврђено да је тужба повучена у делу захтева за исплату новчаног износа преко 5.654,54 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и у делу захтева који се односи на продато земљиште преко површине од 183 м². Наведена одлука судова представља решење донето применом одредби Закона о парничном поступку, као процесног закона, због чега против такве судске одлуке није дозвољена посебна ревизија на основу члана 404. ЗПП, јер се иста може изјавити само због погрешне примене материјалног права. У преосталом делу, нижестепеним пресудама је правноснажно одлучено о тужбеном захтеву за враћање новчаног износа који је исплаћен правном претходнику тужених по основу уговора о

преносу права коришћења земљишта у друштвеној својини закљученог 10.11.1991. године, применом одредбе члана 104. став 2. Закона о облигационим односима, према којој у случају ништавости уговора суд може, између осталог, одбити у целини или делимично, захтев несавесне стране за враћање оног што је другој страни дала. У поступку је утврђено да се ради о ништавом правном послу који је закључен супротно тада важећим законским прописима о ограничењу промета права коришћења на непокретностима у друштвеној својини, па је примена наведене законске одредбе као материјалног права везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, због чега не представља питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Осим тога, нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску протоввредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је о новчаном потраживању у износу од 15.787,47 евра, па како је побијани део правноснажне пресуде испод законом одређеног цензуса за изјављивање ревизије 40.000 евра, прописаног чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка из става трећег изреке решења донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију не представљају трошкове потребне за вођење парнице.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић